

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Rîșcani

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Rîșcani

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Or. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

Judecătoria Chișinău, (sediul Rîșcani), conform încheierii din 17 februarie 2022, Vă expediază sesizarea privind excepția de neconstituționalitate la cauza nr. 3-835/2019, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Lihovețchi împotriva Ministerului Justiției privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actelor administrative.

Anexe pe 131 file care includ:

Copia încheierii din 17.02.2022.

Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate.

Copia acțiunilor cu anexe.

Copia referințelor cu anexe.

Judecător

Viorica Dodon

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

A.1. Persoană fizică

1. Nume Lihovețchi

2. Prenume Alexandru

5. Reprezentant (dacă este cazul) avocatul Răileanu Petru

A.2. Persoană juridică

1. Denumire și sediu -

2. Numărul și data înregistrării -

3. Numele administratorului -

4. Telefon și e-mail -

5. Reprezentant -

6. Adresa reprezentantului (va fi anonimată) -

7. Telefonul și e-mail-ul reprezentantului (vor fi anonimizate) -

A.3. Instanța de judecată

1. Denumirea instanței de judecată/sediul Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani

2. Judecător/complet de judecată Dodon Viorica

4. Adresa instanței de judecată MD-2068, mun. Chișinău, str. Kiev, 3

5. Telefonul și e-mail-ul instanței de judecată 022-44-53-17, jrc@justice.md

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

La 15.03.2019 reclamantul Lihovețchi Alexandru a înaintat Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani o cerere de chemare în judecată către Comisia de autorizare și disciplină administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției prin care a solicitat A considera activitatea lui ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27.04.2016 până la 30.07.2018 cu Anularea decizie Comisiei de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției din 11.02.2019 în partea ce ține de încetarea activității administratorului autorizat Lihovețchi Alexandru, Autorizația nr.169 din 19.01.2015.

Ulterior cauza nominalizată a fost conexată cu altă cauză similară tot înaintată de reclamantul Lihovețchi Alexandru către Ministerul Justiției prin care solicită a considera activitatea lui Lihovețchi Alexandru ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27.04.2016 până la 30.07.2018 cu anularea Ordinul nr. 93 Ministerul Justiției din 29.03.2019 privind încetarea activității administratorului autorizat Lihovețchi Alexandru, Autorizația nr.169 din 19.01.2015, ca fiind ilegal.

Astfel, reclamantul Lihovețchi Alexandru contestă în ordinea contenciosului administrativ decizia Comisiei de autorizare și disciplină administratorilor autorizați de pe lângă Ministerului Justiției din 11.02.2019 privind încetarea activității administratorului autorizat Lihovețchi Alexandru Nr. 169 din 19.01.2015 și prin urmare Ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr. 93 din 29.03.2019 prin care s-a încetat activitatea administratorului autorizat Lihovețchi Alexandru Nr. 169 din 19.01.2015.

În cadrul examinării de către Comisia de autorizare și disciplină administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției unde s-a discutat problema încetării activității administratorului autorizat Lihovețchi Alexandru, ultimul la a înaintat o cerere la 29.01.2019 prin care a solicitat comisiei a considera activitatea sa ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27.04.2016 până la 30.07.2018. A emite decizia de suspendare a activității sale în calitate de administrator autorizat pentru perioada indicată. A emite decizie privind suspendarea autorizației lui pentru perioada începând cu 27.04.2016 până la data de 30.07.2018.

În cererea sa din 29.01.2019 Lihovețchi Alexandru s-a referit la prevederile art. 38 alin. (1) lit. i) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați prin care Activitatea administratorului poate fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri: i) pe durata executării unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sînt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art.39 alin.(1) lit.f) cu privire la administratorii autorizați.

Prevederile legislative nu au fost luate în considerație de către Comisia de autorizare la emiterea deciziei sale din 11.02.2019 în acest sens reclamantul Lihovețchi Alexandru consideră că unele compartimente a prevederilor legislative din 38 alin. (1) lit. i) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați sunt lovite de neconstituționalitate.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

C. Obiectul sesizării³

Art. 38 alin. (1) lit. i) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați prin care Activitatea administratorului poate fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri: i) pe durata executării unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sînt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art.39 alin.(1) lit.f).

În special

- sintagma cuvîntului „poate” din art. 38 alin. (1) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția „Activitatea administratorului **poate** fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri:”
- sintagma cuvîntului „executării” din art. 38 alin. (1) lit. i) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția ”pe durata **executării** unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sînt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art.39 alin.(1) lit.f).”

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratione materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Articolul 20 Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
- (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 25 Libertatea individuală și siguranța persoanei

- (1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sînt inviolabile.
- (2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sînt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.
- (3) Reținerea nu poate depăși 72 de ore.
- (4) Arestarea se face în temeiul unui mandat, emis de judecător, pentru o durată de cel mult 30 de zile. Asupra legalității mandatului se poate depune recurs, în condițiile legii, în instanța judecătorească ierarhic superioară. Termenul arestării poate fi prelungit numai de către judecător sau de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult pînă la 12 luni.
- (5) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea - în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.
- (6) Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut.

Articolul 54 Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

E. Argumentarea pretinsei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Curtea Constituțională a Republicii Moldova, în Hotărârea nr. 15 din 30.09.2008 privind controlul constituționalității art. 8 lit. a), b), c), d), e) din Legea nr. 269-XIII din 09.11.1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, MO nr. 183-185 din 10.10.2008, art. 11 a stabilit că Mecanismul derogării prin lege solicită existența procedurii și a temeiurilor de derogare înscrise în actele legislative sau adoptate prin intermediul legislației excepționale. Curtea Constituțională a explicat cerințele care trebuie să fie respectate atunci când este pusă la îndoială o lege – **legea trebuie să fie clară, accesibilă și previzibilă**. Astfel, legea este clară atunci când nu generează interpretări neunivoce, este accesibilă atunci când este publicată în Monitorul Oficial și toate persoanele interesate pot lua cunoștință de conținutul legii și este previzibilă atunci când permite persoanelor care cad sub incidența ei să-și ajusteze conduita socială, astfel încât să nu le fie lezat dreptul.

Referința la lege trebuie să fie văzută și prin prisma posibilității de a ataca pe cale judiciară deciziile organelor de stat și are legătură directă cu art. 20 alin. (1) din Constituție – orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești, art. 54 alin. (1) – [...]nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului, și art. 114 – justiția se îndeplinește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Realizarea drepturilor și libertăților în cadrul societății impune colaborarea oamenilor, ceea ce face inevitabile unele restrângeri, dictate, în primul rând, de necesitatea respectării drepturilor și libertăților altor persoane, dar și a funcționării normale a colectivităților umane, a societății și a statului în ansamblu.

Este neîndoielnic faptul că drepturile și libertățile trebuie exercitate în cadrul unor coordonate juridice, la care se adaugă cele morale, politice, confesionale, filozofice etc. În plus, însuși conceptul de libertate ține de respectarea drepturilor și libertăților individuale, inclusiv a celor care se exercită în grup, și ale altor persoane. Posibilitatea juridică a stabilirii unor limitări răspunde nevoii de a asigura securitatea juridică a drepturilor și libertăților celorlalți, în perspectiva realizării intereselor lor individuale, naționale, de grup, a binelui public

Primul alineat al articolului 25 din Constituția RM invocă inviolabilitatea libertății persoanei. La prima

vedere, există un conflict, cel puțin lingvistic, între caracterul absolut al termenului inviolabilitate

și posibilitatea statului de a limita acest drept prin arest, detenție în închisoare. Caracterul absolut al termenului de inviolabilitate poate induce ideea că detenția este interzisă, ceea ce, evident, nu este adevărat. Textul articolului clarifică faptul că libertatea persoanei poate fi

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

restrânsă de către stat, deși doar în cazurile prevăzute de lege. Deci unele forme de privare a libertății sunt permise, iar altele nu. Art. 25 interzice privațiunea arbitrară și ilegală a persoanei. Prevederile art. 25 reflectă art. 3 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art. 9 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 5 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Textul Convenției este de o importanță deosebită din cauza competenței specifice a Curții Europene a Drepturilor Omului, care deține rolul de observator și poate examina cauzele în care violarea art. 5 este invocată contra Republicii Moldova. Pe lângă faptul că art. 5 declară dreptul la libertatea individuală, el mai are și scopul de „(b) a defini cercul situațiilor în care acest drept poate fi limitat prin exercițiul puterii coercitive a statului, și (c) a elabora condițiile esențiale care trebuie observate pentru ca [exercitarea puterii coercitive] a statului să se încadreze în limitele legii“.

Solicităm:

Ridicarea excepției de neconstituționalitate depuse în interesele reclamantului Lihovețchi Alexandru pentru exercitarea controlului constituționalității dispozițiilor Art. 38 alin. (1) lit. i) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați în partea sintagmelor:

- cuvântului „poate” din art. 38 alin. (1) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția „Activitatea administratorului **poate** fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri:”
- cuvântului „executării” din art. 38 alin. (1) lit. i) din Lege nr. 161 din 18.07.2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția ”pe durata **executării** unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sînt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art.39 alin.(1) lit.f).”

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

1. Copia deciziei CNAJGS nr. 0954 din 13.06.2019 pe 1 filă
2. Copia cererii din 29.01.2019 pe 1 filă.
3. Copia deciziei CA Chișinău din 08.06.2018 pe 1 filă.
4. Copia cererii de chemare în judecată din 15.03.2019 pe 2 file;
5. Copia deciziei Comisiei de autorizare și disciplină administratorilor autorizat de pe lângă Ministerul Justiției din 11.02.2019 pe 2 file;
6. Copia cererii de chemare în judecată din 13.05.2019 pe 2 file;
7. Copia ordinului Nr. 93 din 29.03.2019 pe 1 filă.

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

informațiile prezentate Curții sunt veridice
În interesele reclamantului Lihovețchi Alexandru
avocatul Răileanu Petru

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Răileanu Petru', written over the stamp.

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎN C H E I E R E

17 februarie 2022

municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Vadim Vesterli

cu participarea:

reprezentantului reclamantului, avocatului Petru Răileanu

examinând în ședință de judecată publică acțiunea în contencios administrativ depusă de Alexandru Lihovețchi împotriva Ministerului Justiției privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actelor administrative,

c o n s t a t ă

Alexandru Lihovețchi la data de 15 martie 2019 a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției cu privire la emiterea actului administrativ și anularea actului.

Prin încheierea din 10 iunie 2021 s-a dispus conexarea cauzei la acțiunea în contencios administrativ depusă de Alexandru Lihovețchi împotriva Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați de pe lângă Ministerul Justiției cu privire la emiterea actului administrativ și anularea actului administrativ (nr. 3-835/2019) la cauza intentată la acțiunea depusă de Lihovețchi Alexandru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea activității ca fiind suspendată, obligarea emiterii actului administrativ cu privire la suspendarea autorizației și anularea ordinului (nr. 3-2614/2019) pentru examinare concomitentă.

În motivele acțiunii depuse la data de 15 martie 2019 reclamantul Alexandru Lihovețchi indică că la 24 ianuarie 2019 a fost chemat la Comisia de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova pentru a soluționa problema încetării activității sale în baza faptului că nu a achitat contribuțiile la Uniunea Administratorilor Autorizați din Republica Moldova. La 29 ianuarie 2019 a expediat Comisiei de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției al Moldovei o scrisoare în care a solicitat a considera activitatea sa ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018, a emite decizia de suspendare a activității sale în calitate de administrator autorizat pentru perioada indicată, a emite decizie privind suspendarea autorizației sale pentru perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018.

La 11 februarie 2018 a avut loc ședința Comisiei, în care s-a decis încetarea activității sale în baza faptului că nu a achitat contribuțiile la Uniunea Administratorilor Autorizați din Republica Moldova. Cu toate acestea, a plătit toate contribuțiile la Uniunea Administratorilor Autorizați din Republica Moldova până când a fost emisă o decizie ilegală de arestare. În perioadă, nu a putut desfășura activitatea.

Indică că în cadrul ședinței Comisiei a adus argumente în care a explicat că în momentul în care contribuțiile nu au fost achitate, activitatea sa trebuia fi sistată în virtutea legii.

Pe 5 martie 2019 a primit prin poștă o decizie motivată, din care și-a dat seama că argumentele din 29 ianuarie 2019 nu au fost examinate și nu au fost date răspunsuri și argumente motivate în decizia adoptată cu privire la explicațiile sale.

Consideră că decizia Comisiei de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova este ilegală și neîntemeiată din următoarele motive.

Conform art. 54 Hotărârea Guvernului nr. 817 din 12 noiembrie 2015 pentru aprobarea

Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, Decizia privind rezultatele examinării abaterii disciplinare trebuie să conțină: e) circumstanțele de fapt și de drept expuse în solicitare; f) argumentele invocate de administrator, solicitant și alte persoane; g) motivarea, cu indicarea expresă a normelor legale pe care se întemeiază; h) sancțiunea disciplinară aplicată; k) semnăturile membrilor Comisiei care au participat la adoptarea hotărârii.

În această decizie nu sunt indicate argumentele date de administrator, solicitant și procedura de contestare a deciziei. În decizie nu este indicat nimic despre cererea din 29 ianuarie 2019.

Consideră că decizia Comisiei de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la încetarea activității sale în calitate de administrator autorizat este ilegală și neîntemeiată, de asemenea, pentru motivul că în perioada în care nu au fost plătite contribuții, activitatea sa urma să fie suspendată în virtutea a legii. La 27 aprilie 2016 Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău a pronunțat sentința ilegală privind condamnarea sa cu luarea sub strajă din sala de judecată. Prin decizia CA Chișinău din 08 iunie 2018 sentința menționată a fost casată și dânsul a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Ulterior, după data de 30 iulie 2018 se afla în căutare. La momentul reținerii se afla în imposibilitate de a continua activitatea profesională în calitate de administrator autorizat imposibilitatea ce nu-i poate fi imputată.

Conform art. 44 HG nr. 817, examinarea abaterilor disciplinare are la bază următoarele principii: c) proporționalitatea - la examinarea abaterilor disciplinare se asigură un raport echitabil între gravitatea abaterii, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă.

Consideră că la examinarea cazului său principiul proporționalității a fost încălcat. La moment se află în condiții de forță majoră, iar autorizația urma să fie suspendată anterior, prin efectul legii, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161/2014, care prevede (1) activitatea administratorului poate fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri: a) la cererea administratorului - pe un termen de cel mult 2 ani; b) pe durata exercitării unei funcții electivă în cadrul autorităților administrației publice; c) pe durata concediului de maternitate și/sau a concediului pentru îngrijirea copilului cu vârsta de până la 6 ani; d) pe perioada incapacității de muncă cu o durată mai mare de 4 luni consecutive, care însă nu va depăși 2 ani; e) drept urmare a aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 36 alin. (2) pct. 2) și 3); f) la demersul motivat al procurorului care conduce sau, după caz, efectuează nemijlocit urmărirea penală a administratorului; g) la cererea Comisiei pentru deontologie și formare profesională, în cazul ne-îndeplinirii cerinței privind instruirea profesională continuă, până la întrunirea condițiilor stabilite la art. 32; h) în cazul ne-îndeplinirii cerinței privind asigurarea de răspundere civilă profesională - până la întrunirea condițiilor stabilite la art. 33 alin. (2); i) pe durata executării unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sânt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art. 39 alin. (1) lit. f).

Astfel, în temeiul reglementărilor normei indicate, cererea urmează a fi depusă în cazul suspendării activității în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a), iar în alte cazuri Comisia de autorizare și disciplină în mod independent, fără a fi necesară depunerea unei cereri, urmează să emită decizia privind suspendarea activității administratorului autorizat.

Așadar, datorită imposibilității exercitării activității de muncă în calitate de administrator autorizat, în perioada când a fost emisă hotărârea privind arestul său și când continua să fie în căutare, solicită de a considera suspendată activitatea în această perioadă, prin efectul legii.

Totodată, comunică că sunt imposibilitatea de a achita contribuțiile de membru către Uniunea administratorilor autorizați în perioada când nu putea îndeplini activitatea de muncă, din cauză că mai mult de 2 ani în general nu a lucrat și nu dispune de mijloace financiare pentru achitarea contribuțiilor de membru și a altor cheltuieli, legate de continuarea activității. Mai mult decât atât, nu lucrează nici până în prezent.

Conform art. 12.19 al Statutului Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova, membrul căruia i s-a suspendat autorizația de ...se consideră „membru pasiv fără drept de vot”. Acesta este degrevat pe perioada suspendării sau de retragere să achite contribuțiile (cotizațiile, taxele etc.) obligatorii.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale

instanțelor judecătorești, inclusiv conform prevederilor CEDO, după achitarea sa de către instanța de judecată, trebuie să i se ofere un loc de muncă. Foarte tare dorește să-și continue munca, dar în mod continuu îi sunt puse impedimente și condiții care nu pot fi îndeplinite din lipsa mijloacelor financiare.

În legătură cu faptul că în momentul în care activitatea sa urma a fi suspendată în virtutea legii în perioada în care a fost emisă o decizie ilegală privind arestarea sa, nu trebuia să plătească contribuții în acest timp. Prin urmare, luarea unei decizii cu privire la activitățile sale, de asemenea, este ilegală.

Conform art. 57 Hotărârii Guvernului nr. 817 din 12 noiembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați, ordinul ministrului justiției, precum și decizia Comisiei de aplicare a sancțiunii disciplinare urmează a fi contestată în instanța de contencios administrativ.

Cere reclamantul Alexandru Lihovețchi a considera activitatea sa ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018, a emite decizia de suspendare a activității sale în calitate de administrator autorizat pentru perioada indicată, a emite decizie privind suspendarea autorizației mele pentru perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018, anularea deciziei Comisiei de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției din 11 februarie 2019 în partea ce ține de încetarea activității sale de administrator autorizat, Autorizația nr. 169 din 19 ianuarie 2015.

Ministerul Justiției a depus referință la acțiune în care indică că prin opinia consultativă nr. 104 cu privire la unele chestiuni ce ți intrarea în vigoare a Codului administrativ (http://jurisprudenla.csj.md/search_rec_csj.php?id=l61), aplicarea legii în timp în privința procedurilor administrative, procedurilor prealabile și procedurile de contencios administrativ. Obiectul de reglementare al articolului 258 alin. (1) din Codul administrativ se referă la aplicarea în timp a normelor, care reglementează procedura administrativă și cererile prealabile inițiate până la 1 aprilie 2019, adică până la data întării în vigoare a Codului administrativ.

Astfel, legiuitorul a optat pentru soluționarea conflictului de legi în timp la principiul aplicarea legii vechi sub condiția că procedurile administrative și cererile prealabile au fost inițiate până la 1 aprilie 2019. Ex. Dacă procedura administrativă a fost inițiată la 15 martie 2019 și nu a fost finalizată până aprilie 2019, aceasta procedură se va desfășura în continuare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, la data inițierii ei.

Ex. Dacă procedura prealabilă a fost inițiată la 20 martie 2019 și nu a fost finalizată până la 1 aprilie 2019, aceasta procedură se va desfășura în continuare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data inițierii ei. În cazul în care procedura prealabilă, după intrarea în vigoare a Codului administrativ se referă la o procedură administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, de asemenea, se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții. De exemplu, dacă procedura administrativă a fost inițiată la 25 februarie 2019, actul administrativ a fost comunicat la 20 martie 2019, iar pe data de 3 aprilie 2019 persoana a depus cerere prealabilă, în acest caz, procedura prealabilă se va desfășura conform prevede legale în vigoare până la 1 aprilie 2019.

Pentru situațiile juridice ilustrate prin exemple soluția aleasă de legiuitor este una care asigură accesibilitatea și previzibilitatea dreptului, inclusiv securitatea raporturilor juridice. În rest se va reține că procedurile administrative inițiate, începând cu 1 aprilie 2019 și cererile prealabile (procedura prealabilă) în privința acestor proceduri, vor fi guvernate doar de prevederile Codului administrativ.

Dispoziția art. 258 alin. (2) din Codul administrativ soluționează conflictul inter temporal a legilor de procedură, ce au ca obiect de reglementare competența jurisdicțională materială și teritorială a instanțelor judecătorești. În materie de competență a instanțelor de judecată, privind litigiile de contencios administrativ, s-a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări de procedură. Prin urmare, procedurile de contencios administrativ, atribuite înaintea intrării în vigoare a Codului administrativ, prin legi speciale, în competența altor instanțe de judecată, se vor transmite după intrarea în vigoare a Codului administrativ instanțelor competente, conform prevederilor acestuia.

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 698 din 30 august 2017, ministerul este abilitat cu funcția de monitorizare și efectuare, în limitele stabilite de lege, a controlului asupra modului în care sânt

exercitate profesiile și prestate serviciile juridice.

Potrivit art. 47 alin. (3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, administratorul are obligația să achite contribuțiile obligatorii la bugetul Uniunii administratorilor autorizați în mărimea și în termenele stabilite de Statutul Uniunii. Dacă restanțele la contribuțiile obligatorii nu sânt achitate în termen de cel mult un an, Congresul Uniunii poate decide încetarea calității de membru a administratorului.

Menționează că potrivit extrasului din procesul-verbal din 08 decembrie 2017 al Congresului anual repetat al Uniunii Administratorilor autorizați din Moldova, Președintele Congresului a menționat că până în prezent nu au achitate contribuțiile de membru al Uniunii pentru anul 2015 de către un șir de membri inclusiv Lihovețchi Alexandru.

Ulterior, a fost propus Congresului Uniunii încetarea calității de membru a administratorilor autorizați în cazul în care nu vor fi achitate contribuțiile de membru a administratorilor autorizați.

În conformitate cu art. 42 alin. (4) lit. i), art. 47 alin. (3) din Legea cu privire la administratorii autorizați p.p. 6.5 lit. c), 7.16 lit. b), 12.12 lit. k) din Statutul Uniunii, Congresul a hotărât încetarea calității de membru a UAAM a administratorilor autorizați.

Despre obligația impusă prin hotărârea Congresului UAAM a notificat administratorii autorizați în scris prin email, însă până la expirarea termenului limită stabilit, cerințele înaintate au fost ignorate de administratorii autorizați, inclusiv, Lihovețchi Alexandru. Astfel, activitatea membrilor Uniunii menționați a încetat, prin încălcarea prevederilor art. 47 alin. (3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Conform pct. 37 lit. f) din Regulamentul cu privire la activitatea CADAA, aprobat prin hotărârea Guvernului R.M. nr. 817 din 12 noiembrie 2015, în partea ce ține de răspunderea disciplinară a administratorilor autorizați Comisia îndeplinește următoarele atribuții, - adoptă decizii privind încetarea activității administratorului autorizat.

În concluzie, în legătură cu cele enunțate Ministerul Justiției solicită respingerea integrală a acțiunii reclamantului Lihovețchi Alexandru ca fiind nefondată și lipsită de temeii.

În cerere de chemare în judecată depusă la data de 13 mai 2019 reclamantul Alexandru Lihovețchi indică că la data de 29 aprilie 2019 Ministerul Justiției a emis Ordinul nr. 93 prin care a fost încetată activitatea sa în calitate de administrator autorizat, care a deținut autorizația nr. 169 din 19 ianuarie 2015.

Consideră respectivul act administrativ ilegal și neîntemeiat din următoarele motive. Autorizația nr. 169 din 19 ianuarie 2015 a fost suspendată în temeiul art. 39 alin. (1) lit. g) și art. 40 din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați și deciziei Comisiei de autorizare și disciplină de pe lângă Ministerul Justiției din 11 februarie 2019.

În conformitate cu art. 39 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2014, încetarea activității administratorului are la bază următoarele temeii: g) administratorul a pierdut calitatea de membru al Uniunii administratorilor autorizați în condițiile art. 47 alin. (3). În conformitate cu art. 47 alin. (3), administratorul are obligația să achite contribuțiile obligatorii la bugetul Uniunii administratorilor autorizați în mărimea și în termenele stabilite de Statutul Uniunii. Dacă restanțele la contribuțiile obligatorii nu sânt achitate în termen de cel mult un an, Congresul Uniunii poate decide încetarea calității de membru al administratorului.

La data de 23 noiembrie 2018 la congresul administratorilor autorizați a fost luată decizia de a exclude din Uniunea Administratorilor membrii care nu au achitat contribuțiile de membru al Uniunii Administratorilor Autorizați.

La 27 aprilie 2016 Judecătoria Buiucani, municipiul Chișinău a pronunțat sentința ilegală privind condamnarea lui cu luarea sub strajă din sala de judecată. Prin decizia CA Chișinău din 08 iunie 2018 sentința menționată a fost casată și a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Ulterior, după data de 30 iulie 2018 se afla în căutare.

Indică reclamantul Lihovețchi Alexandru că la momentul reținerii se afla în imposibilitate de a continua activitatea profesională în calitate de administrator autorizat imposibilitatea ce nu-i poate fi imputată. Explică că pentru anul 2015 și pentru perioada 1 ianuarie-27 aprilie 2016 contribuțiile au fost achitate integral.

La data de 24 ianuarie 2019 fost invitat la Comisia de autorizare și disciplină a administratorilor autorizați pe lângă Ministerul Justiției al RMâ, pentru a decide asupra încetării activității lui, pe motiv de neachitarea contribuțiilor anuale â.

3

La data de 29 ianuarie 2019 Lihovețchi Alexandru a expediat în adresa Comisiei o scrisoare prin care a solicitat: 1. A considera activitatea lui ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018; 2. A emite decizia de suspendare a activității lui în calitate de administrator autorizat pentru perioada indicată. 3. A emite decizie privind suspendarea autorizației lui pentru perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018.

La data de 11 februarie 2019 a avut loc ședința Comisiei, la care a fost decis de a înceta activitatea lui pe motiv de neachitare a contribuțiilor. Însă, a achitat toate contribuțiile către Uniune, până la momentul când a fost emisă în privința lui sentința ilegală de condamnare. În acea perioadă nu a putut efectua activitatea de administrator autorizat. La ședința Comisiei a adus argumente prin care a explicat că la momentul când contribuțiile nu au fost achitate, activitatea lui trebuia fi suspendată de drept.

La data de 5 martie 2019 când a primit prin poștă decizia motivată, a înțeles că cererea lui din 29 ianuarie 2019 nu a fost examinată și în contradicție cu art. 54 din HG nr. 817 din 12 noiembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la activitatea Comisiei de Autorizare și disciplină a administratorilor autorizați nu s-au expus asupra nici unei explicații din argumentele înaintate.

Consideră Lihovețchi Alexandru că decizia Comisiei privind încetarea activității sale în calitate de administrator autorizat este una ilegală și neîntemeiată pe motiv că în acea perioadă când nu a achitat contribuțiile, activitatea urma a fi suspendată de drept. Conform art. 12.19 al Statutului Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova, membrul căruia i s-a suspendat autorizația ...se consideră „membru pasiv fără drept de vot”. Acesta este degrevat pe perioada suspendării sau de retragere să achite contribuțiile (cotizațiile, taxele etc.) obligatorii.

Decizia Comisiei din 11 februarie 2018 privind încetarea activității sale ca administrator autorizat a fost contestată în instanța de judecată, iar la momentul actual dosarul încă nu se examinează în fond. La moment, se află în condiții de forță majoră, iar autorizația urma să fie suspendată anterior, prin efectul legii, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161/2014, care prevede că activitatea administratorului poate fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri: i) pe durata executării unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, da-că nu sânt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art. 39 alin. (1) lit. f).

Astfel, în temeiul reglementărilor indicate, cererea urmează a fi depusă în cazul suspendării activității în temeiul art. 38 alin. (1) lit. a), iar în alte cazuri Comisia de autorizare și disciplină în mod independent, fără a fi necesară depunerea unei cereri, urmează să emită decizia privind suspendarea activității administratorului autorizat.

Cu atât mai mult despre dosarul penal și arestarea lui a fost scris și în presă, iar membrii comisiei (cel puțin din membrii Uniunii) cunoșteau prea bine despre aceasta. Consideră reclamantul Lihovețchi Alexandru că în acest caz comisia din oficiu trebuia să emită o decizie privind suspendarea activității.

Așadar, datorită imposibilității exercitării activității de muncă în calitate de administrator autorizat, în perioada când a fost emisă hotărârea privind arestul lui și când continua să se afle în căutare, solicită de a considera suspendată activitatea lui în această perioadă prin efectul legii.

Totodată comunică, că este în imposibilitatea de a achita contribuțiile de membru către Uniunea administratorilor autorizați în perioada când nu putea îndeplini activitatea de muncă, din cauză că mai mult de 2 ani în general nu a activat deloc și nu dispunea de mijloace financiare pentru achitarea contribuțiilor de membru și a altor cheltuieli legate de continuarea activității. Mai mult decât atât, nu lucrează nici până în prezent.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, inclusiv conform prevederilor CEDO, după achitarea de către instanța de judecată, trebuie să se ofere un loc de muncă.

Indică Lihovețchi Alexandru că dorește să-și continue munca, dar îi sunt puse impedimente și condiții care nu pot fi îndeplinite din lipsa mijloacelor financiare.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului deposedarea de autorizației, licențe a administratorilor autorizați, avocaților etc., se consideră ca fiind deposedarea proprietății, în acest sens fiind încălcate prevederile art. 6 paragr. 1 și art. 1 a Primului Protocol adițional la Convenție.

Cere reclamantul Alexandru Lihovețchi a considera activitatea lui ca fiind suspendată prin efectul legii în perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018, a obliga pârâtul Ministerul Justiției de a emite decizie privind suspendarea autorizației pentru perioada începând cu 27 aprilie 2016 până la 30 iulie 2018, anularea Ordinului nr. 93 Ministerul Justiției din 29 martie 2019 privind încetarea activității sale în calitate de administrator autorizat, Autorizația nr. 169 din 19 ianuarie 2015, ca fiind ilegal.

Ministerul Justiției a depus referință la acțiune în care indică că califică pretențiile înaintate ca fiind netemeinice, invocând în acest sens următoarele. Potrivit prescripției art. 209 alin. (1) al Codului administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Potrivit art. 87 (1) Codul administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt.

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 698 din 30 august 2017, ministerul este abilitat cu funcția de monitorizare și efectuare, în limitele stabilite de lege, a controlului asupra modului în care sânt exercitate profesiile și prestate serviciile juridice.

Potrivit art. 47 alin. (3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați, administratorul are obligația să achite contribuțiile obligatorii la bugetul Uniunii administratorilor autorizați în mărimea și în termenele stabilite de Statutul Uniunii. Dacă restanțele la contribuțiile obligatorii nu sânt achitate în termen de cel mult un an, Congresul Uniunii poate decide încetarea calității de membru a administratorului.

Menționează că potrivit extrasului din procesul-verbal din 08 decembrie 2017 al Congresului anual repetat al Uniunii Administratorilor autorizați din Moldova, Președintele Congresului a menționat că nu au fost achitate contribuțiile de membru al Uniunii pentru anul 2015 de către un șir de membri, inclusiv, Alexandru Lihovețchi.

Ulterior, a fost propus Congresului Uniunii încetarea calității de membru a administratorilor autorizați în cazul în care nu vor fi achitate contribuțiile de membru a administratorilor autorizați.

În conformitate cu art. 42 alin. (4) lit. i), 47 alin. (3) din Lega cu privire la administratorii autorizați p. p 6.5 lit. c), 7.16 lit. b), 12.12 lit. k) din Statutul Uniunii, Congresul a hotărât încetarea calității de membru a UAAM a administratorilor autorizați.

Despre obligația impusă prin hotărârea Congresului UAAM a notificat administratorii autorizați în scris prin email, însă până la expirarea termenului limită stabilit, cerințele înaintate au fost ignorate de administratorii autorizați, inclusiv, Alexandru Lihovețchi. Astfel, activitatea membrilor Uniunii menționați a încetat, prin încălcarea prevederilor art. 47 alin. (3) al Legii nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Conform pct. 37 lit. f) din Regulamentul cu privire la activitatea CADAA, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr. 817 din 12 noiembrie 2015, în partea ce ține de răspunderea disciplinară a administratorilor autorizați, Comisia îndeplinește următoarele atribuții, - adoptă decizii privind încetarea activității administratorului autorizat.

În concluzie, în legătură cu cele enunțate Ministerul Justiției solicită respingerea integrală a acțiunii reclamantului Alexandru Lihovețchi ca fiind nefondată și lipsită de temeii.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Alexandru Lihovețchi, avocatul Petru Răileanu a înaintat cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea cererii indică că Curtea Constituțională a Republicii Moldova, în Hotărârea nr. 15 din 30 septembrie 2008 privind controlul constituționalității art. 8 lit. a), b), c), d), e) din Legea nr. 269-XIII din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, MO nr. 183-185 din 10 octombrie 2008, art. 11 a stabilit că mecanismul derogării prin lege solicită existența procedurii și a temeiurilor de derogare înscrise în actele legislative sau adoptate prin intermediul legislației excepționale. Curtea Constituțională a explicat cerințele care trebuie să fie respectate atunci când este pusă la îndoială o lege – legea trebuie să fie clară, accesibilă și previzibilă. Astfel, legea este clară atunci când nu generează interpretări neunivoce, este accesibilă atunci când este publicată în Monitorul Oficial și toate persoanele interesate pot lua cunoștință de conținutul legii și este previzibilă atunci când permite persoanelor care cad sub incidența ei să-și ajusteze conduita socială, astfel încât să nu le fie lezat dreptul.

Referința la lege trebuie să fie văzută și prin prisma posibilității de a ataca pe cale judiciară

4

deciziile organelor de stat și are legătură directă cu art. 20 alin. (1) din Constituție – orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești, art. 54 alin. (1) [...] nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului, și art. 114 – justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Realizarea drepturilor și libertăților în cadrul societății impune colaborarea oamenilor, ceea ce face inevitabile unele restrângeri, dictate, în primul rând, de necesitatea respectării drepturilor și libertăților altor persoane, dar și a funcționării normale a colectivităților umane, a societății și a statului în ansamblu.

Este neîndoielnic faptul că drepturile și libertățile trebuie exercitate în cadrul unor coordonate juridice, la care se adaugă cele morale, politice, profesionale, filozofice etc. în plus, însuși conceptul de libertate ține de respectarea drepturilor și libertăților individuale, inclusiv a celor care se exercită în grup, și ale altor persoane. Posibilitatea juridică a stabilirii unor limitări răspunde nevoii de a asigura securitatea juridică a drepturilor și libertăților celorlalți, în perspectiva realizării intereselor lor individuale, naționale, de grup, a binelui public.

Primul alineat al articolului 25 din Constituția RM invocă inviolabilitatea libertății persoanei. La prima vedere, există un conflict, cel puțin lingvistic, între caracterul absolut al termenului inviolabilitate și posibilitatea statului de a limita acest drept prin arest, detenție în închisoare. Caracterul absolut al termenului de inviolabilitate poate induce ideea că detenția este interzisă, ceea ce, evident, nu este adevărat. Textul articolului clarifică faptul că libertatea persoanei poate fi restrânsă de către stat, deși doar în cazurile prevăzute de lege. Deci unele forme de privare a libertății sunt permise, iar altele nu. Art. 25 interzice privațiunea arbitrară și ilegală a persoanei. Prevederile art. 25 reflectă art. 3 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art. 9 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 5 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Textul Convenției este de o importanță deosebită din cauza competenței specifice a Curții Europene a Drepturilor Omului, care deține rolul de observator și poate examina cauzele în care violarea art. 5 este invocată contra Republicii Moldova. Pe lângă faptul că art. 5 declară dreptul la libertatea individuală, el mai are și scopul de „(b) a defini cercul situațiilor în care acest drept poate fi limitat prin exercițiul puterii coercitive a statului, și (c) a elabora condițiile esențiale care trebuie observate pentru ca [exercitarea puterii coercitive] a statului să se încadreze în limitele legii.

Cere ridicarea excepției de neconstituționalitate depuse în interesele reclamantului Lihovețchi Alexandru pentru exercitarea controlului constituționalității dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați în partea sintagmelor: cuvântului „poate” din art. 38 alin. (1) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția „Activitatea administratorului *poate* fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri:”; cuvântului „executării” din art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția „pe durata **executării** unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sânt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art. 39 alin. (1) lit. f).

Reprezentantul pârâtului în ședința de judecată nu s-a prezentat. Despre data, timpul și locul examinării pricinii a fost înștiințat legal. În temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ instanța a dispus examinarea în lipsă.

Examinând sesizarea înaintată instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea și de a sesiza Curtea Constituțională referitor la expunerea asupra constituționalității art. 23 alin. (4) și alin. (6) Legea privind declararea averii și a intereselor personale, nr. 133 din 17 iunie 2016, din următoarele motive.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. art. 169-171.

În conformitate cu art. 12¹ Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune nici unei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile. Dacă nu sânt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Instanța de judecată constată, că la etapa completării dezbaterilor judecătorești reprezentantul reclamantului a înaintat cerere privind sesizarea Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați în partea sintagmelor: cuvântului „poate” din art. 38 alin. (1) din Lege nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția „Activitatea administratorului *poate* fi suspendată la decizia Comisiei de autorizare și disciplină prin ordinul ministrului justiției în următoarele cazuri:”; cuvântului „executării” din art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați din propoziția „pe durata **executării** unei sentințe ce prevede privațiune de libertate, dacă nu sânt întrunite temeiurile pentru încetarea activității conform art. 39 alin. (1) lit. f).

Instanța constată că obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție – lege; excepția este ridicată/invocată de către una din părțile procesului și anume reprezentantul reclamantului; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Întrunindu-se cumulativ condițiile date, instanța sesizează Curtea Constituțională pentru a se expune conform sesizării reprezentantului reclamantei.

În conformitate cu art. art. 12¹ Cod de procedură civilă, art. art. 195, 230 Cod administrativ, instanța de judecată

d i s p u n e

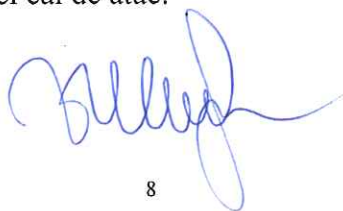
Se admite cererea depusă de reprezentantul reclamantului Alexandru Lihovețchi, avocatul Petru Răileanu privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de Alexandru Lihovețchi împotriva Ministerului Justiției privind anularea actelor administrative și obligarea la emiterea actelor administrative.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 38 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 161 din 18 iulie 2014 cu privire la administratorii autorizați.

Se remite Curții Constituționale copia încheierii, sesizarea reprezentantului reclamantului Alexandru Lihovețchi, avocatul Petru Răileanu, copia cererii de chemare în judecată și actele anexate.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Viorica Dodon

COPIA CORESPUNDE
ORIGINALULUI